

El Dilluns vaig adonar-me que tenia més amics del que em pensaba, Gràcies a tots. Saber això em dona molta més responsabilitat per no decebre a cap d'ells i al mateix temps no decebrem ni a mi ni a la meva família. Dilluns vaig veure com els meus fills Silvia i Moisès van fer l'esforç d'acompanyant-me al llarg d'1 KM. En Raffaello Duscceshi va seguir amb mi fins a llavaneres, allà vaig tenir una sorpresa, la trobada inesperada amb el Simón que estava a la sortida, i va venir amb bicicleta i em va acompanyar 1 km més.

A partir d'aquest moment començo l'aventura, alterno el camí que passa pels passejos maritims fins arribar a Badalona, la resta del dia, el paso a casa del meu company de marxa atlética l'Albert Ribas. Va ser una tarda i una nit molt agradable en la que vam poder parlar de moltes coses que mai ens havíem comentat, sens dubte, els que li dec un favor.

El segon dia va ser molt tranquil fins a Barcelona, allà em vaig trobar amb en David Camps de la Fundació Vicens Ferrer, amb ell també vaig compartir uns bons moments. Atrevessar Barcelona va ser sens dubte una odisea, he pogut comprovar que no està gens acondicionat per a la gent que fa travesses o caminates. No vaig poder arribar fins al Prat de Llobregat, ja que la policia em va aconsellar que passes per un camí que passa per sota de la pista d'aviació, per no dificultar la circulació dels vehicles, per aquest motiu vaig decidir tornar enrera fins al punt de partida, que era Montjuïc.

La tercera etapa ha sigut més tranquil·la ja que l'acabo a Vilanova i la Geltrú, això si, amb el clatell vermell com un tomàquet però molt content per com està responent el meu cos i l'estat d'ànim. Acumulo KM de dessaventatge pels problemes de circulació a Barcelona pero estic segur que els recuperaré.

A l'endemà vaig anar a L'hospital perquè em miressin la cremada del clatell i tot seguit vaig seguir amb el meu repte. A dos quarts de tres arribo a Comarruga i busco allotjament a cases particulars, com que no es posible vaig a visitar i xerrar amb el capellà del poble i de pas vaig quedar-m'hi.

A la cinquena etapa arribo a Cambrils, crec que en un parell de dies més aniré tal i com tenia previst.

Espero que l'esforç que estic fent tingui recompensa a la Fundació Vicens Ferrer, ja que ells són part important del projecte començant pels canetencs Tomàs Jover i Jordi Planet. De moment tot i patir una mica durant dos dies, estic molt content i amb la moral molt alta.

Us recordó la pàgina web on podeu fer donacions :

<http://www.migranodearena.org/es/reto/6657/4000-kms-solidarios-a-beneficio-de-la-fundacion-vicente-ferrer/>

Molts petons per a tothom.

Josep Cortès